

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Proposita quæ continentur in Contritione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Donum lacrymarum.

gorius interpretatur) sunt lacrymæ, quæ ab amore nascuntur, & quæ proueniunt à timore: vt utræque copiosè rigent aridam tui cordis terram: quam faciant, veræ pœnitentiæ fructus proferre.

§. 1. *Proposita quæ Continentur in contritione.*

Contritio est odium omnium peccatorum.

VT hic peccatorum dolor verus sit ac perfectus, continere intra se debet efficacia aliqua proposita, quæ in eo fundantur, quod CONTRITIO sit odium quoddam, ac detestatio generalis peccatorum omnium lethaliū, præteritorum, præsentium, ac futurorum, nullo omnino excepto. Licet enim præcipuè respiciat iam admissa, vt ea destruat: vniuersim tamen omnia detestatur: Nam eadem ratio, quæ ad illorum detestationem inducit, etiam ad reliquorum odium impellit: eò quod omnia offendant DEVM, Sanctamque eius legem transgrediantur. Nam quemadmodum S. Iacobus Apostolus dixit: a quicumque totam legem seruauerit, si offendant in vno, factus est omnium reus. Nam vel vnico mortali crimine separat se peccator à summo bono, suoque vltimo fine: sicut qui plura committit. Ita igitur, qui vnus lethalis criminis Contritionem habet, dolet virtualiter de omnibus simul: nam in illo inuenitur ratio & causa omnia detestandi.

a Iaco. 2. 10.

Seff. 12. c. 4. Propositum nõ peccandi. Rom. 33. in Euangel.

HINC deducitur, veram CONTRITIONEM, sicut Concilium Tridentinum testatur, in seipsa includere efficax propositum amplius non peccandi mortaliter. Vera enim pœnitentia (vt S. Gregorius ait) est, *præterita mala plangere, & firmiter statuere: plangenda iterum non committere.* Quod propositum, imposterum abstinendi, si absit: manifestum est signum, non esse verum præteritorum odium. Et in eum sensum explicat idem Sanctus sententiam illam Ecclesiastici: *b qui baptizatur à mortuo, hoc est, qui, quod tetigerit corpus mortuum, sese lauat: & uerum tangit eum, quid proficit lauatio illius?* sic homo, qui ieiunat in peccatis suis, id est dolet, quia peccauit: & iterum eadem faciens: quid proficit humiliando se? Quare si desideas & confitearis tuas culpas: habeas verò animum ad easdem redeundi, frustra laboras, teque humilias. nam etsi in specie videaris lauari, maculatus tamen manes: si eam mente ad Sacramentum tentes accedere. Illudor, ait S. Isidorus, & non pœnitens censendus est, qui id facit, aut facere cogitat, cuius dolorem præ se fert. Id quod ad eò est verum, vt neque ipsa venialia peccata remittantur, quamdiu non adest firmum propositum ab eis abstinendi: ac proinde qui absque tali proposito ea confitetur, verè non absolueretur ab eis: imò, nisi aliquod confiteatur cum firmo voluntatis decreto, ad illud non reuertendi, ipsa confessio esset sacrilega. eò quod sufficiens ad Absolutionem materia illi deesset: talis enim materia non potest alia esse, quam peccatum cum ea de testatione & odio, quo diximus,

b Eccl. 34. 3. 3 p. Pa storat. Ad monit. 31. Et in Psal. 50.

Lib de Sum. bono c. 16.

Confessio sine proposito e- mendatia- nis sacrilega.

PROPTER eandem causam vera contritio non patitur secum vel vni-

2.

cum

cum inordinatum affectum ad aliquod peccatum lethale, etiam si reliqua omnia detestetur: Nam, qui in corde suo dat locum, fouetque aliquem DEI hostem: manifestum est signum, quod nec reliqua propterea detestetur, quod aduersetur Deo, sed ob humanos alios respectus: & quamuis, vt dixit Dauid: *mentita sit iniquitas sibi*: DEVM tamen ipsius fictionem videntem, non potest decipere. Quemadmodum scelestus Rex Antiochus magnum dolorem ac poenitentiam praeferebat, ob damna à se Iudæis illata: quibus etiam plurima bona se facturum proponebat. de quo tamen diuina Scriptura ait: *orabat hic scelestus Dominum, à quo non esset misericordiam consecutus*. quicquid enim in hoc genere faciebat, id erat in specie tantum, absque verò proposito suum peccatum deserendi.

PROPTER eandem causam aliud quoque firmum propositum est necessarium, remouendi scilicet statim proximas omnes occasiones, ac pericula in eadem peccata relabendi. Nam vt Sapiens ait; *e qui amat periculum, in illo peribit; & si qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea*. signum est enim eum verè non optare mundus esse, qui non statuit à tangenda pice abstinere. Et in eum sensum dixit Christus D.N. *si oculus tuus scandalizat te, erue eum: & si manus tua, vel pes scandalizat te, abscinde, & proice abs te*. deserendo sc. societate & cõtuberniũ cuiusuis personæ, siue maioris, siue minoris aut æqualis, qui te inducit, aut occasione tibi est mortiferè peccandi. Quare siue famulus sit, siue famula: discedere oportet ab eo hero vel Domino, qui ipsos scandalizat: & ipse Herus expellere ex domo sua debet ancillam, cum qua peccat: & frater vel amicus fugere debet sibi æqualem, à quo ad peccandum incitatur. Quod si re ipsa non possis talem societatem deserere; necesse saltem est, firmiter statuere, eam deserere, euellendo ex corde tuo prauam, quæ te scandalizat, affectionem. Ad eum modum, quo Dauid dixit: *h in matutino interficiebam omnes peccatores terra*: non re ipsa, sed efficaci firmoque animi proposito; quod ob suam firmitatem cum ipso opere æquiparabatur, suo tempore executioni mandando. Simile quoque esse debet propositum deserendi officinam, aut munus periculosum, quemadmodum Sanctus Matthæus suum omninò deseruit, ad quod non amplius sit redeundum: propositum item res alienas & honorem restituendi; & quoduis damnum, & iniuriam, quam proximo intuleris, reparandi. Nisi enim hæc adsint proposita, non potest dimitti peccatum. Ad eò verò certum ac resolutum propositum esse debet, vt Confessario tuo dicas quod Zachæus Christo D.N. *ecce dimidium bonorum meorum, Domine, Do pauperibus; & si quid aliquem defraudauit, REDDO quadruplum*. non dixit *dabo & reddam*, sed *Do & REDDO*, quia id facere ad eò firmiter statuebat vt, factum reputaret.

Omnia peccata detestanda.

c Ps. 2. 6. 12.

d 2. Mach. 9. 3.

3.

e Eccl. 3. 27. f c. 13. 1.

g Mat. 18. 8. Occasiones proxima deserenda.

h Ps. 100. 8.

Minimum affectu.

Restitutio faciendæ. 1. Luc. 19. 8.

DE NIQVE firmitatum etiam propositum adesse debet vitam tuam emendandi, & omnia præcepta legis diuinæ Ecclesiæ, & quæ status tui sunt propria custodiendi nullo prætermissio, quod grauis culpæ te reum constitueret: etiam si hoc nomine quemuis laborem, & incommodum temporale subiturus esses. Et quamuis opus non sit, huiusmodi comparationes facere: expedit tamen eas facere, vt certior sis de tui propositi firmitate circa ea, quæ ordinariè occurrunt. Nec opus est exprimere v.g. etiam si afficiar ignominia, aut fortunæ bonis spolier, aut vitam amittam, quemadmodum Martyres: tale peccatum non admittam. Expedit tamen expressè dicere: quamuis iterum occurrat mihi occasio, tentatio, quæ nuper me superauit non patiar me iterum superari. Nam *primum* natura ipsa includitur in Contritione; neque est cur ea exprimendo, qui imbecilles sunt, periculo exponantur titubandi, si tales faciant comparationes: *Secundum* verò magni momenti est, vt præsens resolutio firmitior sit, quàm præcedens: statuendo nunc, difficultatem omnem superare, ac deuorare, quæ causâ fuit præcedentis lapsus.

*Proposita
vera non
semper effi-
cacia.*

*Eadem pro-
posita requi-
runtur ad
Attritio-
nem.*

NON tamen existimandum est, proposita non fore vera & sufficientia, ad Contritionem & Confessionem, propterea quòd in eorum executione postea deficias: possunt enim hæc duo esse simul: vt aliquid firmiter apud te constituas, innixus diuinæ gratiæ: sed in executione deficias, ob tuam debilitatem. Illud quoque aduertendum: omnia prædicta proposita non solum ad Contritionem, sed etiam ad veram Attritionem esse necessaria: hoc enim solum interest, quod Contritionis sint ex amore, Attritionis verò ex timore.

§. 2. *Contritionis motiua.*

SVPEREST doloris peccatorum motiua indicare. nam licet is dolor sit donum DEI: procurandus tamen est nobis aliquibus considerationibus, ad eum impetrandum efficacibus. ne nobis obijciat DEVS, quod dixit per Ieremiam: *ahullus est qui agat penitentiam super peccato suo, dicens: quid feci* ingredi intra te ipsum, si vis ad perfectam tuorum peccatorum Contritionem impelli & reuocans ea in memoriam, vt magis erubescas, dicas tibi ipsi, QUID FECI, cum peccaui? quid contra Creatorem meum feci? quid contra meum Redemptorem? quid contra meam animam? quid contra proximos? & quid contra omnem Creaturam?

a Ierem. 3. 6.

*I.
Peccatum
Creatorem
offendit.*

Et incipiens à primo: dic tibi ipsi quid ego feci contra meum Creatorem qui tanta pro me fecit: ipse me ex nihilo creauit, & ego ipsum pro nihilo offendi; ipse me ad suam imaginem & similitudinem fecit, ego imaginem illam deleui, ac dæmonis similitudinem indui; ipse mihi potentias & sensus largitus est, vt ei seruirem, & ego eisdem abusus sum, vt

eum